

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2019 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że wysokość zadłużenia A. K. (1) z tytułu składek wynosi 77 935,72 zł w tym:

- na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów deklaracji 1-39 za okres od września 2016 roku do stycznia 2019 roku w kwocie 15 765,09 oraz zależne odsetki za zwłokę w kwocie 1263,00 zł;
- na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów deklaracji 1-39 za okres od stycznia 2015 do stycznia 2019 roku w kwocie 51 495,35 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 9045,00 zł;
- na Fundusz Pracy w ramach zakresów deklaracji 1-39 za okres od września 2019 roku do stycznia 2019 roku w kwocie 1320,28 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 47,00 zł.

Jednocześnie organ rentowy wskazał, że odsetki będą naliczane nadal, do dnia zapłaty i włącznie z tym dniem; odsetki za zwłokę naliczane są na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 - obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek.

Jednocześnie Zakład poinformował, że niniejsza decyzja, zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 października 2014 r. w sprawie określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 131), stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, bez uprzedniego doręczenia upomnienia.

Ponadto organ rentowy podał, iż zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy, niniejsza decyzja stanowi podstawę do wpisu hipoteki do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność zobowiązanego, zaś jeśli nieruchomość nie posiada księgi wieczystej zabezpieczenie jest dokonywane przez złożenie tych dokumentów do zbioru dokumentów.

/decyzja k. 11 w aktach ZUS/

Uznając w/w decyzję za krzywdząca płatniczka składek złożyła od niej odwołanie, podnosząc, że ZUS nie uwzględnił faktu jej zatrudnienia na umowę o pracę w spółce (...) sp. z o.o., a ponadto zarzuciła w zakresie naliczonych składek na ubezpieczenie zdrowotne, że żadna ze spółek, w których posiada 100% udziałów nie wypłaciła jej nigdy dywidendy, jej wynagrodzenie wynikało tylko z umowy o pracę na czas nieokreślony za minimalnym wynagrodzeniem lub wyższym, a z tytułu posiadanych udziałów nie czerpała żadnych zysków. W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji we wskazanych wyżej zakresach, a także wniosła o rozłożenie całej powstałej zaległości związanej ze składkami na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na raty.

/ odwołanie k. 3-5/

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując zajęte w sprawie stanowisko jak w kwestionowanej decyzji.

/ odpowiedź na odwołanie k. 9-10/

W piśmie procesowym z dnia 30 lipca 2019 r. pełnomocnik odwołującej się poparł odwołanie, zarzucając błędne naliczenie składek na ubezpieczenie zdrowotne od wnioskodawczyni jako współnika kilku jednoosobowych spółek z o.o. wobec równoczesnego pozostawania w stosunku pracy przez skarżącą oraz niewypłacania w tych spółkach

dla wnioskodawczyni dywidendy, a także faktu nie pełnienia przez powódkę żadnych funkcji w tych spółkach i nie wykonywania przez wnioskodawczynię w tych spółkach żadnej pracy.

/ pismo k. 14-17

W piśmie procesowym z dnia 27 sierpnia 2019 r. ZUS podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, akcentując, że zgodnie z art. 79 ust. 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1510) składka jest miesięczna i niepodzielna, a nadto zgodnie z art. 82 ust. 1 tej ustawy, osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która jest jednocześnie zatrudniona na umowę o pracę lub umowę zlecenia, opłaca składki na ubezpieczenia zdrowotne zarówno z tytułu umowy o pracę, umowy zlecenia, jak i działalności gospodarczej, a nadto z art. 82 ust. 3 w/w ustawy wynika, że jeśli ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności to składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, wywodząc, że osoba będąca współnikiem kilku jednoosobowych spółek z o.o. jest zobowiązana do opłacania składek zdrowotnych od każdej z tych spółek, niezależnie od pozostawiania równocześnie w stosunku pracy.

/ pismo k. 38/

Na rozprawie w dniu 17 grudnia 2019 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w części dotyczącej określenia zaległości w składkach na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu bycia przez wnioskodawczynię 100% udziałowcem w 4 spółkach z o.o.: V88 sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. z siedzibami w Ł., wyjaśniając, że we wszystkich tych spółkach od 1 września 2016 roku do 31 stycznia 2019 roku wnioskodawczyni była 100% udziałowcem i w konkluzji wnosząc o zmianę decyzji poprzez ustalenie, że w tym okresie wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniu zdrowotnemu w związku z byciem udziałowcem w w/w spółkach. Oświadczył, że nie precyzuje odwołania w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne i fundusz pracy z uwagi na niejasność decyzji organu rentowego, co oznacza, że zaskarża decyzję w tym zakresie w całości i wnosi o jej zmianę. Ponadto pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pełnomocnik ZUS wniósł natomiast o oddalenie odwołania zarówno w pierwotnej jego postaci, jak i w zmodyfikowanej. Ponadto pełnomocnik ZUS wniósł o wystąpienie przez Sąd do NFZ o udzielenie informacji czy odwołująca z tytułu zatrudnienia i prowadzenia działalności jako jednoosobowy wspólnik 4 spółek wymienionych czy podlegała ubezpieczeniu zdrowotnemu, czy składki były odprowadzane.

/ stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:01:59- 00:14:47/

Postanowieniem z 17 grudnia 2019 r. Sąd postanowił zwrócić się do (...) Oddział w Ł. o udzielenie informacji jak we wniosku pełnomocnika ZUS, w terminie 14 dni i wskazania czy została wydana decyzja o podleganiu wnioskodawczyni ubezpieczeniom zdrowotnym w latach 2016-2019, jeżeli tak to załączenia tej decyzji;

/Postanowienie protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:55:00-00:59:38/

W piśmie z 10 stycznia 2020 r. Dyrektor (...) Oddziału (...), że nie prowadził postępowania administracyjnego w sprawie wnioskodawczyni w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu na podstawie art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 1373 z późn. zm.), a tym samym nie wydał żadnej decyzji administracyjnej.

/ pismo k. 68/

Na rozprawie z 30 lipca 2020 r. pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie, oświadczył, że w międzyczasie została wydana decyzja KRUS z 30 czerwca 2020 r. wskazująca, iż od 1 września 2016 roku do 14 września 2016 roku wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu dla rolników, a ponadto oświadczył, iż nie została wydana żadna decyzja w sprawie ubezpieczenia zdrowotnego. Pełnomocnik ZUS wniósł natomiast o oddalenie odwołania.

/ stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 30.07.2020 r. 00:00:47-00:06:43/

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w Łodzi stwierdził niedopuszczalność drogi sądowej w zakresie wniosku o ustalenie podlegania przez wnioskodawczynię w okresie od 1.09.2016 do 31.01.2019 ubezpieczeniu zdrowotnemu i roszczenie to przekazał do rozpoznania Narodowemu Fundusowi Zdrowia (...) Oddziałowi Wojewódzkiemu w Ł., nadto zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 kpc.

/ postanowienie k. 138 z uzasadnieniem k. 141-143/

Postanowieniem z dnia 26.01.2023 r. Sąd Okręgowy w Łodzi podjął zawieszono postępowanie.

/ postanowienie k. 229/

Na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2023 r. poprzedzającej wydanie wyroku strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe organ rentowy wniósł dodatkowo o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych według wartości przedmiotu sporu.

/ stanowiska procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 27.04.2023 r. 00:07:19-00:09:04 , pismo organu k. 239-241/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresach zakreślonych zaskarżoną decyzją wnioskodawczyni A. K. (1) była wyłącznym współnikiem czterech jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością:

- 1) (...) - od 28 lipca 2014 roku,
- 2) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością - od 22 maja 2015 roku,
- 3) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością - od 1 czerwca 2017 roku,
- 4) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością - od 25 lipca 2014 roku.

Ponadto wnioskodawczyni była w tym okresie współnikiem z przeważającą ilością udziałów w następujących spółkach:

- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 95 na 100 udziałów,
- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 95 na 100 udziałów,
- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 95 na 100 udziałów,
- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 95 na 100 udziałów,
- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 95 na 100 udziałów,
- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 95 na 100 udziałów,
- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 95 na 100 udziałów,
- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – posiadając 96 na 100 udziałów.

/odpisy KRS k. 77-100, protokół kontroli w aktach ZUS załączonych do akt sprawy oraz k. 242-244, zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy 27.04.2023 r. 00:05:43-00:07:19 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:14:47 -00:26:11 zeznania świadka E. K. protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r.00:38:19-00:46:48)

Na czas pozostawania wyłącznym wspólnikiem wymienionych jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością nakładał się okres zatrudnienia wnioskodawczynie na podstawie umów o pracę w następujących zakładach pracy:

- w firmie P. R. - od 1 listopada 2011 r. do 31 sierpnia 2016 r.,

- w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością - od 15 września 2016 r. do 31 maja 2017 r.,

a także zgłoszenie wnioskodawczynie do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia pracowniczego w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością i w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością - od 1 czerwca 2017 r..

(okoliczności niesporne protokół kontroli w aktach ZUS oraz k. 242-244 umowa o pracę k. 20 , świadectwo pracy k. 21 k. 22-23 akta osobowe wnioskodawczynie z (...) Sp. zo.o. koperta k. 128 , akta osobowe wnioskodawczynie z firmy (...) przy piśmie k. 123 zeznania wnioskodawczynie protokół z rozprawy 27.04.2023 r. 00:05:43-00:07:19 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:14:47 -00:26:11 zeznania świadka E. K. protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r.00:38:19-00:46:48 zeznania świadka P. R. protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:46:48 -00:50:15)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie zgłosiła w terminie A. K. (1) do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego jako pracownika od 1 czerwca 2017 r., ani nie złożyła za nią dokumentów rozliczeniowych.

(okoliczność niesporna)

Natomiast elektronicznego zgłoszenia A. K. (1) do ubezpieczeń pracowniczych od 1 czerwca 2017 r. dokonała inna spółka - (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w której wnioskodawczynie miała 100% udziałów. Zgłoszenie to zostało dokonane do organu rentowego po terminie, bo dopiero w dniu 19 lipca 2017 roku.

(okoliczności niesporne druk (...) k. 134)

Po 2 latach od dokonania tego zgłoszenia, po ujawnieniu przez pozwanego w postępowaniu kontrolnym nieprawidłowości, zarząd (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powołał się na błąd twierdząc, że A. K. (2) nie była od 1 czerwca 2017 roku jej pracownikiem, ale pracownikiem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wniosok o dokonanie korekt w zakresie ujawnionych przez ZUS nieprawidłowości złożyła W. P.. Oddział ZUS sporządził z urzędu za A. K. (1) dokumenty ubezpieczeniowe za okres od października 2015 stycznia 2019 roku.

(okoliczności niesporne, protokół kontroli załączony do akt sprawy oraz k. 242-244 zeznania świadka W. P. protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 k. 00:31:22-00:38:19 wyrok z dnia 10.02.2022 r. w sprawie VIII U 87/21 z uzasadnieniem k. 248-261)

W piśmie z 3 czerwca 2019 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wystąpiła o uznanie pracowniczego zatrudnienia A. K. (1) w tej firmie od 1 czerwca 2017 r., a także o obciążenie konta spółki należnymi składkami opłacanymi w spółce (...). wniosła o uznanie wypłat zasiłku chorobowego i macierzyńskiego jako świadczeń wypłaconych i rozliczonych na prawidłowej spółce.

(bezsporne protokół kontroli w aktach ZUS pismo k. 8 , pismo k. 7 wyrok z dnia 10.02.2022 r. w sprawie VIII U 87/21 z uzasadnieniem k. 248-261)

W dniu 5 września 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dokonała zgłoszenia wnioskodawczynie od 1 czerwca 2017 r. do pracowniczego ubezpieczenia społecznego.

(bezsporne protokół kontroli w aktach ZUS oraz k. 242-244 wyrok z dnia 10.02.2022 r. w sprawie VIII U 87/21 z uzasadnieniem k. 248-261)

Na podstawie akt kontroli i złożonego wniosku pozwany organ rentowy sporządził z urzędu dokumenty rozliczeniowe i w wyniku sprawdzenia konta płatnika składek wydał decyzje stwierdzające zadłużenie składkowe w spółkach, w których wnioskodawczyni posiadała 100% udziałów w kapitałach zakładowych, tj. następujące decyzje:

- z dnia 23 kwietnia 2020 roku - za okres od stycznia 2015 roku do stycznia 2019 roku,
- z dnia 17 października 2019 roku - za okres od lutego do marca 2019 r.,
- z dnia 17 października 2019 roku - za okres od kwietnia do maja 2019 r.,
- z dnia 17 października 2019 roku - za czerwiec 2019 r.,
- z dnia 16 stycznia 2020 roku - za okres od lipca do sierpnia 2019 roku,
- z dnia 30 października 2020 roku - za okres od września do października 2019 roku,
- z dnia 30 października 2020 roku - za listopad 2019 roku,
- z dnia 30 października 2020 roku - za styczeń 2020 roku,
- z dnia 30 października 2020 roku - za okres od lutego do czerwca 2020 roku.

/ bezsporne/

Nadto decyzją z 23 marca 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że od 1 czerwca 2017 roku A. K. (1) nie podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik płatnika składek (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, argumentując, że wymieniona jako większościowy wspólnik tej spółki powinna być traktowana jako jej jedyny wspólnik, a samą spółkę należy traktować jako spółkę jednoosobową. W konkluzji Zakład stwierdził, że dla A. K. (2) od 3 lutego 2017 roku tytułem do ubezpieczeń jest prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

/wyrok z dnia 10.02.2022 r. w sprawie VIII U 87/21 z uzasadnieniem k. 248-261/

Określone zaskarżoną decyzją z 23 kwietnia 2020 roku wysokości zadłużenia w składkach na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne Fundusz Pracy było następstwem uznania przez organ, że po stronie odwołującej istnieje obowiązek zapłaty tych składek z tytułu posiadania udziałów w następujących spółkach kapitałowych:

- 1) (...),
- 2) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 3) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 4) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

(okoliczności niesporne, nadto protokół kontroli w aktach ZUS oraz k. 242-244)

Wnioskodawczyni odwołała się od powyższych decyzji do Sądu Okręgowego w Łodzi, wskutek czego, oprócz rozpoznawanej sprawy, zainicjowane zostały następujące postępowania:

- w sprawie o sygn. VIII U 5032/19 - dotyczące odwołań od decyzji z 17 października 2019 r. – dotyczącej zadłużenia za okres od lutego do marca 2019 r., za okres od kwietnia do maja 2019 r., - za czerwiec 2019 r., (sprawa zakończona nieprawomocnym wyrokiem z dnia 22.11.2022 r.)

- w sprawie o sygn. VIII U 147/21 - dotyczące odwołania od decyzji z 30 października 2020 r. za okres od września 2019 roku do października 2019 roku, od listopada 2019 roku do stycznia 2020 roku, od lutego 2020 roku do czerwca 2020 roku (prawomocnie zakończona postanowieniem o umorzeniu postępowania na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c.)

- w sprawie o sygn. VIII U 4704/19 a następnie o sygn. VIII U 87/21 - dotyczące odwołania od decyzji z dnia 23 marca 2019 roku - w przedmiocie baku podlegania ubezpieczeniom społecznym jako pracownik płatnika składek (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (zakończona prawomocnie oddaleniem odwołania).

(bezsporne, wyrok z dnia 10.02.2022 r. w sprawie VIII U 87/21 z uzasadnieniem k. 248-261 , wyrok z dnia 22.11.2022 r. w sprawie VIII U 5032/19z uzasadnieniem k. 267-279)

W dniu 22 marca 2019 roku A. K. (1) zbyła udziały w spółkach:

- 1) V88 (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 2) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 3) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 4) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

W dniu 4 września 2019 roku wnioskodawczyni zbyła nadto udziały, jakie posiadała w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

(okoliczności niesporne, umowy zbycia udziałów k. 109-110, odpisy KRS k. 77-100 zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy 27.04.2023 r. 00:05:43-00:07:19 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:14:47 -00:26:11 zeznania świadka E. K. protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r.00:38:19-00:46:48/

W dniu 1 grudnia 2020 roku już po wydaniu zaskarżonej decyzji wnioskodawczyni formalnie pismem poinformowała organ rentowy o powyższym zbyciu udziałów.

(bezsporne, pismo k. 245)

W związku ze zbyciem udziałów wnioskodawczyni wyrejestrowała się ubezpieczeń społecznych w grudniu 2020 roku, z datą wsteczną od 22 marca 2019 roku.

(okoliczności niesporne , a nadto dokument wyrejestrowania k. (...) i (...) k.246-247)

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2022 roku nr organ rentowy stwierdził, że A. K. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od 23 marca 2019 do 3 września 2019 roku jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością tj. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Od wskazanej decyzji nie zostało wniesione odwołanie.

(bezsporne decyzja k.262-266)

W spornym okresie od stycznia 2015 do stycznia 2019 roku wszystkie spółki, w których wnioskodawczyni posiadała większościowe udziały, zatrudniały pracowników i prowadziły działalność wypracowując zyski lub osiągając stratę.

(bezsporne - uchwały Zgromadzeń wspólników o przeznaczeniu zysków na kapitał zapasowy lub pokryciu straty z zysków osiąganych w latach następnym 2015-2018 k. 54 -66 zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy 27.04.2023 r. 00:05:43-00:07:19 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:14:47 -00:26:11 zeznania świadka E. K. protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r.00:38:19-00:46:48)

W spółkach, w których wnioskodawczyni posiadała 100 % lub była współnikiem większościowym nie pobierała żadnych gratyfikacji pieniężnych – nie była też jej wypłacana dywidenda.

(bezsporne , zeznania wnioskodawczyni protokół z rozprawy 27.04.2023 r. 00:05:43-00:07:19 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r. 00:14:47 -00:26:11 zeznania świadka E. K. protokół z rozprawy z dnia 17.12.2019 r.00:38:19-00:46:48

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2021 r. Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia stwierdził że A. K. (1) podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w okresach od dnia 1 września 2016 do 31 stycznia 2019 r, i od dnia 1 lutego 2019 do 30 czerwca 2019 r. z tytułu bycia współnikiem w:

- 1) (...),
- 2) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 3) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 4) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością.

(decyzja k.173-182)

Wyrokiem z dnia 18 stycznia 2022 roku wydanym w sprawie (...) SA/Wa (...), na skutek skargi odwołującej od decyzji Prezesa NFZ z 30 sierpnia 2021 r. W. Sąd Administracyjny w W. uchylił przedmiotową decyzję w zakresie zaskarżenia, tj. w części stwierdzającej podleganie odwołującej obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 22 marca 2019 roku do 30 czerwca 2019 roku.

(odpis wyroku k. 197- 205)

Decyzją z dnia 28 października 2022 roku Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, po ponownym rozpoznaniu sprawy o ustalenie podlegania A. K. (1) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 22 marca 2019 roku do 30 czerwca 2019 roku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jako współnik jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością tj. 1) V88 (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, 2) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, 3) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, 4) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. stwierdził, że A. K. (1) nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 22 marca 2019 roku do 30 czerwca 2019 roku z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej jako współnik wymienionych jednoosobowych spółek.

(decyzja k.220-227)

Decyzją z dnia 30.06.2020 r. wydaną przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdzono iż wnioskodawczyni podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1.09.2016 do 14.09.2016 i od 1.06.2020 r.

Po ponownym zbadaniu sprawy KRUS decyzją z dnia 18.09.2020 r. stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w ww okresach z uwagi na brak wskazania przez wnioskodawczynię że prowadzi działalność gospodarczą i podlega innemu ubezpieczeniu w ZUS. Wnioskodawczyni wniosła odwołanie od przedmiotowej decyzji. Postępowanie w sprawie toczy się pod sygn. akt VIII U 2422/20

(bezsporne zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego rolników k. 156, decyzja o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników k. 157-158)

Powyższy stan faktyczny - niesporny między stronami - Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów, załączonych do akt sprawy.

Podkreślić należy, że strony z ustalonego, w zakresie koniecznym dla rozstrzygnięcia sprawy, stanu faktycznego wywodziły odmienne skutki prawne, ta zaś kwestia należy do oceny prawnej zebranego w sprawie materiału dowodowego, czego Sąd dokona poniżej w ramach rozważań prawnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie

W myśl bowiem art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1009) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1 ustawy).

Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się też wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej (art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Podkreślenia wymaga, iż ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności podlegają wyłącznie osoby fizyczne (w tym wspólnicy spółek osobowych i wyjątkowo jedyny wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością). Osoby prawne (np. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością czy akcyjna) nie podlegają omawianym ubezpieczeniom – mogą występować jednak w roli płatnika. Z kolei wspólnicy spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (poza jednoosobową), czy akcyjnych podlegają ubezpieczeniom społecznym nie z tytułu bycia wspólnikiem (samo bycie wspólnikiem nie stanowi tytułu ubezpieczeniowego, chyba że jest to jednoosobowa z ograniczoną odpowiedzialnością), a z innych tytułów (umowy o pracę, umowy zlecenia itd.).

Okres podlegania obowiązkowi ubezpieczeń określa przepis art. 13 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona czy to pierwotnie na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej następnie zaś na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 10, z zastrzeżeniem ust. 2, należy do tych osób (art. 36 ust. 1, ust. 3, ust. 4 powołanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 5a, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.(art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych)

Jednocześnie zgodnie z art. 18 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.

Natomiast podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe wskazanych osób, w myśl art. 20 ust. 1 wskazanej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenie rentowe, z zastrzeżeniem ust.2.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2561) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego. Przy tym na podstawie art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach, użyte w ustawie o świadczeniach określenie osoby prowadzącej działalność pozarolniczą, oznacza osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy systemowej. W konsekwencji, art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach wyraźnie odsyła do ustawy systemowej w zakresie pojęcia osoby prowadzącej działalność pozarolniczą, które precyzuje – jako przepis szczególny – art. 8 ust. 6 ustawy systemowej. Przepis art. 8 ust. 6 ustawy systemowej definiuje osobę prowadzącą pozarolniczą działalność w zakresie zarówno ubezpieczeń społecznych, jak i ubezpieczenia zdrowotnego, co wyraźnie wynika z jego treści. Jako dwie odrębne podstawy uznania danej osoby za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się: w pkt 1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych oraz w pkt 4) m.in. wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W konsekwencji wspólnicy spółki jawnej a także komandytowej, partnerskiej i wspólnicy jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego jako osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które prowadzą działalność pozarolniczą.

Zgodnie zaś z brzmieniem art. 81 ust. 2 powołanej ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt. 1 litera "c" stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego włącznie z wypłatami z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do 31 grudnia danego roku i jest miesięczna i niepodzielna. Powołany przepis stosuje się do składek należnych za okres od dnia 1 marca 2009 r.

Składka na ubezpieczenie zdrowotne jest miesięczna i niepodzielna (art.79 ust.2 cytowanej ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych), zaś obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych (art.69 ust 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych).

Zgodnie z art. 82 ust. 3 i 4 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednego z rodzajów działalności określonych w ust. 5, składka na ubezpieczenie zdrowotne jest opłacana odrębnie od każdego rodzaju działalności, z zastrzeżeniem ust. 4. Jeżeli ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą uzyskuje przychody z więcej niż jednej spółki w ramach tego samego rodzaju działalności, o której mowa w ust. 5 pkt 1-5, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest odrębnie od każdej prowadzonej spółki.

Jak stanowi art. 87 ust.1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych osoby i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 80 ust. 2, art. 84, art. 85 i art. 86, są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli do tych osób i jednostek nie stosuje się przepisów o ubezpieczeniu społecznym – w terminie do 15. dnia następnego miesiąca.

W myśl art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Powyższe obowiązki płatnika, wynikają wprost z przepisów ustawy, nie ma zatem potrzeby nakładania na niego takiego obowiązku z drogiej decyzji. Przepisy te mają charakter bezwzględnie obowiązujący.

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne wynikają ze zobowiązania powstającego z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą powstanie takiego zobowiązania. Obowiązek obliczenia i opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne powstaje zatem z mocy samego prawa za każdy okres ubezpieczenia (miesiąc kalendarzowy), a ewentualna decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wysokość zobowiązania składkowego lub zaległości z tytułu nieopłaconych w terminie zobowiązań składkowych (oraz wysokości odsetek) ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Oznacza to w szczególności, że zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne powstają każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku obliczenia i opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne w terminach określonych w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych. Inaczej rzecz ujmując, nieopłacona w ustawowo określonym terminie składka na ubezpieczenie społeczne powoduje powstanie od tej daty zaległości składkowej z mocy samego prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku, I UK 126/06; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 roku, I UK 187/07; uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 13 maja 2009 roku, I UZP 4/09).

W myśl zaś art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Natomiast w przypadku niewywiązania się przez płatnika składek ze swojego obowiązku, organ rentowy ma prawo do samodzielnego wydania stosownej decyzji ustalającej wysokość zaległych składek i wezwać do ich opłacenia a następnie do ściągnięcia ich w drodze egzekucji.

Podstawę prawną stanowi tu z art. 83 ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności:

- 1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych;
 - 1a) ustalania płatnika składek;
- 2) przebiegu ubezpieczeń;
- 3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek;
 - 3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek;
- 4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;
- 5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 23 ust 1 ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa .

Z kolei zgodnie z art. 31 omawianej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek, w tym składek na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się odpowiednio m.in. art. 26 i art. 29 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

Kwestia sporna w przedmiotowej sprawie sprowadzała się do ustalenia czy A. K. (1) jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy w okresie od stycznia 2015 do stycznia 2019 roku.

Wnioskodawczyni wywodziła w tym przedmiocie, iż obowiązek taki nie istniał, bowiem od 3 lutego 2017 roku podlegała ubezpieczeniu społecznemu jako pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a nadto wskazywała iż żadna ze spółek w której do dnia 22 marca 2019 roku posiadała 100% udziałów 1) V88 (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 2) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 3) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 4) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nigdy nie wypłacała jej dywidendy. Z tytułu posiadania wskazanych udziałów nigdy nie miała żadnych zysków.

Odnosząc się do powyższego, po pierwsze wskazać należy, iż argumentacja dotycząca istnienia pracowniczego tytułu do ubezpieczeń nie może przynieść spodziewanego przez stronę skutku procesowego.

Zauważyć bowiem należy, iż prawomocnym już wyrokiem z dnia 10 lutego 2022 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie VIII U 87/21 toczącej się z odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego z dnia 23 sierpnia 2019 r. (wyłączającej jej z ubezpieczeń z tytułu zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością), oddalił odwołanie.

W myśl art. 365 § 1 kpc. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Związanie stron, o którym mowa w powołanym przepisie, polega na związaniu tych osób dyspozycją zawartej w sentencji wyroku skonkretyzowanej, zindywidualizowanej i trwałej normy prawnej wywiezionej przez sąd z norm generalnych i abstrakcyjnych zawartych w przepisach prawnych. Inne sądy, organy państwowe oraz organy administracji publicznej, rozstrzygające w sprawach innych niż karne, są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia niż zawarta w prejudycjacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych.

W kontekście powyższego wskazać należy - czego strony niniejszego postępowania nie kwestionowały - iż konsekwencją wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 10 lutego 2022 roku jest konkluzja, że wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością od 1 czerwca 2017 roku.

Tym samym w rozpatrywanym stanie faktycznym brak jest pracowniczego tytułu ubezpieczenia wnioskodawczyni, które mogłoby rzutować na ocenę jej zadłużenia z tytułu składek w związku z posiadaniem statusu jednoosobowego wspólnika spółek z ograniczoną odpowiedzialnością w spornym okresie.

Po drugie, co do okresu w jakim istniał obowiązek zapłaty składek podnieść należy, iż obowiązek ubezpieczenia wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powiązany jest jedynie z posiadaniem przez niego takiego statusu prawnego, a nie z prowadzeniem działalności gospodarczej. (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 11 września 2013 roku, sygn. akt II UK 36/13, Legalis nr 830688; z dnia 3 sierpnia 2011 roku, sygn. akt I UK 8/11, Legalis nr 458996; z dnia 9 czerwca 2010 roku, sygn. akt II UK 33/10, Legalis nr 317011; z dnia 12 lipca 2017 roku, sygn. akt II UK 295/16, Legalis nr 1668835).

W powołanych orzeczeniach Sąd Najwyższy wskazywał, że jedyny wspólnik spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym na podstawie tytułu określonego w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy systemowej. Sąd Najwyższy podkreślił, że z treści tego przepisu wynika, iż samo posiadanie statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością decyduje o podleganiu przez niego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej. (art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). (por też wyrok SN z dnia 28.01.2021, I (...) 1/21).

Podkreślić należy, iż strona posiadając status wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uznawana jest z mocy prawa za osobę prowadzącą działalność gospodarczą. W ogólności oznacza to konieczność zgłoszenia do ubezpieczenia i opłacania składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 3 lutego 2011 r. (sygn. akt II UK 271/10, Lex (...) nr (...)), na tle art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych "należy stwierdzić, że pojęcie „prowadzenie działalności pozarolniczej” jest pojęciem szerszym od działalności gospodarczej. Do pojęcia działalności gospodarczej w powyższym (wąskim) rozumieniu ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych odwołuje się tylko w art. 8 ust. 6 pkt 1, tj. osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a, a w pozostałych punktach tego przepisu wymienia osoby nieprowadzące działalności gospodarczej w ścisłym znaczeniu tego pojęcia. Właśnie w kręgu tych osób znajduje się w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wspólnik jednoosobowej spółki z o.o., który jest objęty obowiązkiem ubezpieczenia bez względu na fakt prowadzenia działalności gospodarczej (...) obowiązek ubezpieczenia wspólnika jednoosobowej spółki z o.o. powiązany jest jedynie z posiadaniem przez niego takiego statusu prawnego, a nie z prowadzeniem działalności gospodarczej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt VI SA/Wa 3557/13).

Ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo podlega każdy będący osobą fizyczną wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, zawiązanej w celu wykonywania pozarolniczej działalności i prowadzącej taką działalność. Wskazać należy, iż wspólnik nie prowadzi działalności gospodarczej, działalność tę prowadzi spółka. Z tego względu wykonywanie pozarolniczej działalności, o której stanowi art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, to nic innego jak posiadanie statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, prowadzącej działalność gospodarczą. Podleganie przez wspólnika takiej spółki obowiązkowo ubezpieczeniom w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności pozarolniczej do dnia zaprzestania jej wykonywania należy zatem odnosić do okresu posiadania statusu wspólnika w spółce prowadzącej działalność gospodarczą. Skutek w postaci podlegania ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu powstaje z mocy prawa trwa przez cały czas istnienia przesłanek określonych w art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, niezależnie od woli wspólnika i stosunków wewnętrznych spółki. W konsekwencji, podleganie obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego powiązane jest z posiadaniem statusu wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (czy też analogicznie wspólnika spółki osobowej), a nie z faktycznym prowadzeniem działalności. (por. wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 listopada 2007 r. sygn. akt III AUa 616/07, wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2011 r. sygn. akt II UK 271/10, uchwały Sądu Najwyższego (7) z dnia 22 lutego 2006 sygn. akt I UZP 4/05, wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 lutego 2012 (...)).

Zbycie udziałów w jednoosobowej spółce z ograniczoną odpowiedzialnością powoduje, że wspólnik traci tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym z art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. (por. wyrok SN z dnia 16.12.2020, I UK 225/19)

Objęcie udziałów, choćby w nieznacznej części, w spółce przez innych udziałowców należy uznać za okoliczność wyłączającą zastosowanie art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 25.07.2019, III AUa 424/19).

Obowiązkowe ubezpieczenie społeczne jedyne go wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest zależne od działań faktycznych lub prawnych podejmowanych przez tą osobę, stanowiących wykonywanie uprawnień korporacyjnych, a tym bardziej leżących poza tą sferą. Ubezpieczenie odnosi się wyłącznie do okresu posiadania przez osobę fizyczną statusu wspólnika jednoosobowej spółki. Wspólnik jest więc traktowany jak osoba prowadząca działalność, a nie osoba prowadząca pozarolniczą działalność w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. (por. postanowienie SN z dnia 22.01.2020, I UK 52/19)

Wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością objęty jest obowiązkiem ubezpieczenia bez względu na fakt prowadzenia działalności gospodarczej, bowiem obowiązek ubezpieczenia wspólnika jednoosobowej

spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powiązany jest jedynie z posiadaniem przez niego takiego statusu prawnego, nie zaś z prowadzeniem działalności gospodarczej. W przypadku wspólników jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, w sytuacji spełniania przez nich warunków do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego wynika z samego statusu osoby jako wspólnika spółki z o.o., trwa od dnia uzyskania tego statusu do dnia jego utraty i jest niezależny od prowadzenia działalności gospodarczej/osiągania przychodów. (por. wyrok NSA z dnia 26 lipca 2017 r., (...))

Reasumując – wbrew twierdzeniu odwołującej - nie zachodziły zatem podstawy do jej zwolnienia z obowiązku składkowego na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne i zdrowotne z tego tytułu, a zwłaszcza ze względu na podnoszony przez nią fakt nieuzyskiwania przychodu z działalności w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w postaci dywidendy.

Mając powyższe rozważania na uwadze, wskazać należy, iż okres, w jakim stwierdzono obowiązek zapłaty składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy przez ubezpieczoną jest określony czasem, w jakim wnioskodawczyni faktycznie posiadała status wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wnioskodawczyni utraciła ten status co bezsporne zbywając udziały w dniu 22 marca 2019 r. ale już w okresie który nie był objęty zaskarżoną decyzją. Tym samym w całym spornym okresie kiedy to istniał tytuł do ubezpieczeń obciążał ją obowiązek składkowy.

Znamiennym jest także, iż powyższe w koresponduje z okresem określonym w decyzji Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 października 2022 roku, w jakim wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu zdrowotnemu.

W chwili obecnej - wobec powyższych rozważań i treści opisanej decyzji - poza sporem, a także poza zakresem ustaleń Sądu w przedmiotowej sprawie pozostaje, iż wnioskodawczyni podlegała obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1 września 2019 roku do 31 stycznia 2019 roku i od 1 lutego 2019 do 21 marca 2019 roku jako wspólnik jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością: 1) (...), 2) (...), 3) (...) i 4) (...), nie podlegała zaś temu ubezpieczeniu w okresie od 22 marca 2019 roku do 30 czerwca 2019 roku. Nie istnieją zatem żadne podstawy by okres występowania obowiązku składkowego określać inaczej.

Uznać zatem należy, iż z uwagi na okres istnienia tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu bycia wspólnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, okres za jaki A. K. (1) jest zobowiązana do opłacenia wraz z odsetkami za opóźnienie składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy prawidłowo został określony w zaskarżonej decyzji.

Bez wpływu na powyższą ocenę pozostaje okoliczność, iż decyzją z dnia 30.06.2020 r. wydaną przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdzono iż wnioskodawczyni podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1.09.2016 do 14.09.2016 i od 1.06.2020 r., następnie zaś po ponownym zbadaniu sprawy KRUS decyzją z dnia 18.09.2020 r. stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w ww okresach z uwagi na brak wskazania przez wnioskodawczynię że prowadzi działalność gospodarczą i podlega innemu ubezpieczeniu w ZUS, a postępowanie z odwołania wnioskodawczyni od przedmiotowej decyzji w zakresie okresu od 1.06.2020 r. toczące się pod sygn. akt VIII U 2422/20 na dzień wydania wyroku nie zostało prawomocnie zakończone. Podnieść należy, iż fakt bycia wspólnikiem jednoosobowym w 4 spółkach z o.o. w spornym okresie nie był przez wnioskodawczynię kwestionowany a to samo w sobie stanowi tytuł do ubezpieczenia – co przesądzono w niniejszym postępowaniu. Tym samym orzeczenie w tej sprawie nie mieć wpływu na wynik rozstrzygnięcia.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W przedmiocie zaś wniosku A. K. (1) o rozłożenie należności na raty Sąd przekazał go Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. do rozpoznania z uwagi na czasową niedopuszczalność drogi sądowej, albowiem organ rentowy w tym zakresie nie zajął żadnego stanowiska. Tak sprecyzowane roszczenie, nie było przedmiotem rozpoznania organu rentowego.

Zauważyć należy iż odwołanie od decyzji organu rentowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pełni rolę pozwu i wszczyna postępowanie sądowe. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji a spornych między stronami; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem ubezpieczony może jedynie żądać korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swą rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego decyzją, nie może natomiast żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Dlatego też odwołanie wniesione od decyzji organu rentowego nie ma charakteru samodzielnej żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest - zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. - przekazać go do rozpoznania organowi rentowemu. Tym samym kontrolna rola sądu musi korespondować z zakresem rozstrzygnięcia dokonanego w decyzji organu rentowego, gdyż - stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.- w postępowaniu wywołanym wniesieniem odwołania do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Roszczenie o rozłożenie należności na raty nie było przedmiotem zaskarżonej decyzji. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. orzeczono jak w pkt. 2 sentencji.

O kosztach procesu, w punkcie 3 sentencji Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. a wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ustalił, stosownie do wartości przedmiotu sporu, zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).